

Gözü Helal Doyurur

Hamdele-salvele.

Aziz kardeşler,

Bir gerçeği iyice anlamamız lazım. Allah bizi imtihan etmek için yarattığı gibi ilk nefesimizden son nefesimize kadar bütün hayatımızı da imtihan olan ortamlarda yaratmıştır. Eğer Allah bir şeyi haram ettiyse mesela, o haramı peşimize sürmüştür aynı zamanda.

Buna iki örnek verelim: Alkolü yasaklamıştır. Gözünü açtın kapattın, tuttun kokladın, her şeye alkol koymuştur. Köpeği ve domuzu necis yapmıştır. İnsana oğlu kadar kızı kadar yakındır köpek. Kovsan gitmez, taş atsan kaçmaz. Bir dilim ekmek için ölünceye kadar kapıda dolaşır. Oğlun kızın sana nankörlük eder, köpek etmez. Bir inek için beş sene beklersin o inek sana kâra dönüşünceye kadar domuz yüz kere katlar onu. Çünkü haram senin peşine sürülmüştür.

Helal ve iffetli bir evlilik; düğününden, nişanından bürokrasisiyle hiyerarşisiyle devlet kurmak kadar zordur. Haram olsa arkandan dolaşır. Bir delikanlıyı iffetiyle evlenme arzusu alsa anasına babasına demekte zorlanır. “Vaktin gelmedi” derler, “Bu olmadı, şusu eksik.” Afrika’da devlet kursa daha kolay. Haramsa eğer takip edilen yol, aynı delikanlı karşı cinsin bir sürü teklif yolladığını görür. Haram burnunun dibinde, helal Süreyya yıldızında sanki. Neden?

Çünkü Allah, kulun fren sisteminin çalışıp çalışmadığını görmek istiyor. Bu sebeple cehennemi çiçekler çevirmiş, içi kaynıyor. Cenneti dikenlerle örmüş, içi gül dolu. Biz mümin olarak Allah'a iman ettiğimiz için imandan sonra melekler de seferberlik yapacaklar, her şeyimizi asan edecekler, hiçbir şeyimiz sıkıntılı olmayacak zannedemeyiz. İman ettikten sonra bir iddia ortaya koymuş oluyoruz; ben kulum, kul gibi yaşayacağım diyoruz. Madem bu iddianın sahibiyiz, o zaman Allah Teâlâ ‘ispat et’ diyecek. Nerede ispat edeceğim? Karşıma haram çıkacak, ben geri çekileceğim. Bir daha çıkacak, bir daha çıkacak, bin kere çıkacak; bin kere mümin olduğumu ispat edeceğim. Tıpkı yaşamak için milyon kere zehir yeme imkânım olduğu hâlde yemediğim gibi. Çünkü aksi takdirde ölümü kabul etmiş olurum.

Biri var ki “Eh fena değil, bari mümin olalım” durumunda, o çok imtihan görmez; biri de var ki “Başka şey olmaz, sadece müminim” diyor, o epey imtihan görür. Biri de var ki Ebubekir hikâyeleri ile yatıp kalkıyor, “Ah Ebubekir vah Ebubekir” sanki ilkokulda arkadaşı gibi. Onu hiç bırakmaz imtihanlar. Başkası bankadan kredi görüşmesi bile yapamaz, bunun banka müdürü ayağına gelir ‘sana kredi verelim’ diye. Çünkü bu Ebubekirlik iddiasında. O iddia da zirvede bir adamlık iddiasıdır. Çok büyük konuşuyorsan en büyük imtihana gireceksin.

Bu nedenle biz şunu kanun gibi bileceğiz: Hatalar müminin önünden dere gibi akar, ama mümin kayalar gibi cevap verir ona. Tıpkı bir deredeki kaya üzerinden matematiksel olarak hesaplanması zor olacak kadar su aktığı hâlde su gidince kupkuru kaldığı gibi. Mümin yüz tane bankanın ortasında elli sene hapiste dursa bin tane kendisini ona feda edecek haram karşı cinsin içinde yaşasa haram olan alkol denizine düşse ondan bir nebze içine çekmez; derenin içindeki kaya gibi. Fırtınalar gelip geçer, alkol fırtınaları geçer, haram fırtınaları geçer, zina geçer, onun üzerinden o fırsatlar geçer; o Rabbi ile baş başa kaldı mı sünger gibi her haramı emmiş olarak Rabbinin karşısına çıkmaz. Kaya gibi hiçbir şekilde hiçbir haramdan sızıntı almamış olarak Rabbinin karşısına çıkar mümin.

İmtihanımız helaller üzerindedir. Haram susadıkça deniz suyu içmek gibidir. Helalinden, alın teri ile ancak ekmek alıp kirasını verecek kadar kazananlar “Nasılsın” sorusuna yapabilecek şükür bulamaz. “Elhamdülillah, elhamdülillah çok iyi, şükürler olsun.” Hâlbuki çay ikram edecek kadar bir şeyi yok mutfağında, kıt kanaat gidiyor. Ama haramla

beslenen, a, b, c şıklarından bir haramla mutfağına yiyeceği giren, daha sen sormadan ekonomik sıkıntılarını döker: “Çok kötü işler, çok kötü.” Dolabında yeni aldığı kıymayı koyacak yer yok ama işler çok kötü, çünkü kıymayı koyacak yer yok dolabında. Pirzola mı alacak biftek mi alacak karıştırmış, artık o kadar kötü işler. Çünkü helal bir lokma ayakta tutar, gözü doyurur; haram bir lokma hem zehir olur hem aç bırakır. Yaşadığımız günlük hayatta daha ‘Selamunaleyküm-vealeyküm-selam’ demeden ekonomik sıkıntılarımızdan başlamamızın sebebi budur.

Haram soluyoruz; alkolünden haram, kesilmiş etinden, şüpheli yiyeceklerinden, maaşın kaynaklanma tarzından, nerden alırsan al Müslüman’ın haram solması hâlinde gözü ebedî doymaz. Neden? Susamış, bir bardak deniz suyu içmiştir o. Normalde onun susamışlığı mesela 10 puandır, bir bardak tuzlu deniz suyu içtiği için 15 puana çıkar susaması. Bir bardak daha içecek, bir bardak daha içince 20 puana çıktı. İhtikçe su ihtiyacını artırıyor. Mümin eve, mümin aileye, mümin erkek veya kadının cebine bir lira haram girdiğinde akıbet budur. Ya o bir lira atılacak bünyeden, faiz vs. neyse, nasıl girdiyse girdiği gibi def edilip atılacak ya da o bir lira kendisi gibi 1000 lira daha sokmadan bırakmaz kaşıntıyı. Kaşıtır. Ona “Elhamdülillah” dedirtemezsin. O üç gün Somali’de bir köye yetecek bir sofrada oturur, iki şeyden şikâyet eder: “Yahu hep aynı şeyler yiyoruz, hükümet salmıyor ki ekonominin iplerini, rahat bir şey yesek ya!” Bundan şikâyet eder, artık ondan şikâyet edecek kadar inandırıcı olmayacaksa etrafındaki doktorlara lanet eder: “Yasaklıyorlar bir şey yiyemiyoruz.” Göz doymuyor çünkü. Ya hükümete ya doktora, bir yere sitem etmesi lazım.

Karun kadar serveti var, Karun’dan büyük midesi var; doymuyor, delik mide. İnsanı üç helal lokma miraca yükseltecek kadar doyurur ve enerji sahibi yapar ama üç kazan haşlama yese haram yedikten sonra doymak mümkün değil. Biz şu sırada haram deyince sadece uyuşturucu almış üç çocuğun bir kadının çantasını yolda gasp edip onunla kendilerine yiyecek içecek almalarını konuşuyoruz. Hâlbuki kardeşler, adımız gibi biliyoruz ki haramın sadece bir çeşididir gasp etmek. Taahhüt ettiği şeyi yapmamak da haramdır. Sen müteahhitsin, ayın 15’inde teslim edeceğim dediğin evin üzerinden 3 tane ayın 15’i geçmiş! Hiçbir helallik sıkıntısı da hissetmiyorsun. “Sapasağlam binayı teslim ettim” diyorsun. E üç tane 15 fazladan geçmiş bunun üzerinden. 15 Ocak’ta dedin, 15 Nisan’da ancak teslim ettin; o üç ayın farkını sen haram olarak çocuğuna yediriyorsun. Yahut daireyi sattık para biriktirdik, “Haydi çocuklar umreye, haydi ailece bir umre” Umre kimin parasıyla? Haram umrede bile paklanmaz. Haramı hac bile temizlemez. Sadaka temizlemez. Hadis-i kudsî haramla sadakayı ve ibadet türü işleri yapmayı sidikle abdest almaya benzetiyor. Sidikle abdest alınır mı?

Haram sadece 150 gr. ekmeği 145 gr. yapıp o 5 gr. paylardan şu işte kuruş kuruş artırıp korsan ekmeğin parasıyla zengin olmak değildir. Elbette o da haramdır. Haramın bir versiyonudur sadece. Bu haram ne kadar senden uzak sen ne kadar haramdan uzaksın? Tekrar başa dönüyoruz.

Kardeşler, Allah imtihan etmek istiyor. Bunun için mesela bir köpek yarattı, bu köpeğe bir dilim kuru ekmeğin, suya atsan iki günde yumuşamaz taş gibi bir ekmeğin ver, on sene zavallı hayvan peşinde dolaşsın. Çomakla vur gitmez. Niye? Bir dilim ekmeğin yedi sendin. Sonra da peygamberine dedirtti ki köpeğin girdiği eve melek girmeyecek, haberiniz olsun. E köpeğin kovuyorsun, evden gitmiyor. Öbür taraftan köpeğe ‘git bu taraftan git, bu adamın dibine sokul’ diyor. Neden? Görecek Allah. Meydanda görmek istiyor. Tekkede görmesinin bir manası yok. Cuma namazında görmesinin bir mantığı yok. Manifatura tezgâhında görmek istiyor Allah seni. Ağzından senet gibi doğru sözler mi çıkacak, kırk sözünden büyük bölümü yalan olan bir Müslüman olarak mı konuşacaksın. Bunu görmek ister Allah. Allah’ın adını kefil gösterip “evet evet, Allah’ın adıyla peygamberinin sünnetiyle bu kadını emanet

alıyorum, eş olarak alıyorum, aldım kabul ettim” dedikten sonra ne yapıp diyeceğini Allah görmek istiyor.

Aynı şekilde “bu erkeğin başka bir kadına muhtaç olmayacak şekilde iffetini sana emanet ettim, bunun ateşini söndüreceksin, bu ateşi olmadan sabah namazına gidecek tamam mı?” deyince peygamberinin adına kabul ederek nikâhlandığın kocanın ateşini söndürüp söndürmediğin zaman Allah seni görmek isteyecek. Camide herkes âmin derken “ben âmin demem!” diye mi bağıracaksın? Herkes âmin deyince âmin diyeceksin tabii. Zaten namaza gitmişsin, imam tekbir getirip secdeye gitmiş, giderseniz gidin diyebilir misin? Elbette sen de secdeye gideceksin. Orada Allah’ın göreceği bir şey yok. Seni Allah deste deste paraların önünde görecektir. Eh. Kul camide Allah’a, destelerin önünde de destelere secde ediyorsa o zaman fırsat çıkacak. O zaman melekler zımlamış bütün gözleriyle seni murakabe ediyor. Destelerin önünde, kütük kütük paraların önünde o secde eden kıvam nerde onu arayacaklar.

Seni Allah temiz, helal, iffetli biriyle nikâhladığı hâlde senin camın kenarından internetin ekranından veya önüne çıkan bir fırsattan ne hâlde olduğunu, göz savunma sisteminin çalışıp çalışmadığını görecektir Allah. O zaman mücahit olacaksın. Ancak o zaman bir belge olabilir. Camide kim kime bakacak zaten. Buradan anlıyoruz ki şu Müslümanlar’ın kızlarının bile erkekleri çıldırtmak için yarışa girdiği şu zaman yani göz haramının ayyuka yükseldiği bu zaman, Allah’ın bilerek önümüze çıkardığı bir fitnedir. Allah bu zamanın kullarının göz savunma sistemlerini görmek istiyor. Gözü gören bir Allahım var diyen mümini görmek ister Allah. Vaat yapmak, propaganda yapmak, konuşmak kolay. Fırsatlar cazip cazip, dereler gibi önünde aktığı zaman kayalar gibi bir iman seni tutuyor mu tutmuyor mu? Çok iyi, müthiş iyi araba; tek bir kusuru var, frene bastın mı durmuyor. Ama harika bir araba, ailece bin. Evinde hissediyorsun kendini öyle mübarek, kim yapmışsa iyi yapmış. Bir kusuru var; durmak bilmiyor, çarpınca duruyor. Şansına artık. Yumuşak bir şeye çarparsan yumuşak duruyor. Ağaca çarparsan ağaç oluyorsun.

Mümin, Allah’ın haramları karşısında fren sistemi anında işleyen insanın adıdır. Ulaştıktan sonra değil. Ulaşmadan durabilen, tedbir alabilen mümin kullar görmek istiyor Allah. Bunun için sokaklar apartmanın birinci katından ikinci katına çıkana kadar. Asansör kullanıyorsan asansöründe bile, gözünü koruyamayacağın kadar fitnenin, fuhşun yayıldığı ve reklamının yapıldığı, tarihin hiçbir döneminde olmayacak kadar kanunlarla koruma altına alındığı dönemin anlamı budur. Allah görmek istiyor. Kim sabredecek, kim sabredemeyecek. Bakkal kadar banka açılıp her bakkalın da banka gibi çalışmasının anlamı da budur. Eskiden lanet edecektik bankayı niye saktunuz bu şehre diye, nerede bir kepenk varsa orası banka zaten şimdi. Artık banka sana geliyor, sen bankaya gitmiyorsun. Eskiden bankaların Ankara’da bir merkezi olur, bir de vilayetlerde, büyük ilçelerde şubesi olurdu. Şimdi kimlik numarası bulunan herkesin cebinde birkaç tane bankanın şubesi var. Ceplerde banka şubesi var. Çünkü banka ne demek. Paranın rahat alınıp verilebildiği bir şey. Bir insan cebinden kimlik gibi bir küçük kâğıt kart çıkarıp para ettiriyorsa onu, herkesin cebinde banka şubesi var demektir. Bu nedir? İmtihan. Allah görmek istiyor. Kim kayacak kim kaymayacak.

Ebu Bekir radiyallahu anhin önüne Ebu Cehil’i çıkarmıştı, kaçıp kaçmayacağını görmek murat etti Ebu Bekir’in. Kaçmadı Ebu Bekir. Ebu Cehil’i kovaladı üstelik. O Ebu

Cehil sonra başka isimler aldı. Yer geldi şehvet ismi aldı. Yer geldi faiz ismi aldı. Yer geldi alkol ismi aldı. Yer geldi helal kesilmemiş tavuk oldu. Ebu Cehil'in adı bazen tavuktur, bazen ettir, bazen sucuk salamdır. Adına bakma sen onun. Ebu Bekir kim ona bak. On sene aç almaya razı olur ama Allah'ın haramına el uzatmaz. Bu olmak gerekiyor.

Şimdi kardeşler, öyle bir zamanda yaşadık ki dikkat ediniz, mesela bu zamanın en büyük sorunu nedir diye yüzeysel insanlık açısından -din açısından bakmayalım- sorulsa bunu bir hükümetin, bir devletin bütçesinden, devletin gündemini oluşturan listeden öğrenebiliriz. Dünyada bütün devletlerin, yani ekonomik bir refaha ulaşmış devletlerin en önemli sorunu sağlık sorunudur. Çünkü insanlar 20 yaşında askere gittiklerinde bir hemşire yüzü görüyor veya görmüyorlardı bir zamanlar, şimdi doğmasından önce anasına kan testi yapılıyor. Yani çocuk doğmadan muayeneye başlıyor demiyor. Çocuğun anasıyla babası henüz evlenmemişler, önce bir tahlil yaptırıp doğacak çocuk sağlam mı olacak sakat mı olacak onu ölçüyorlar. Yani artık sağlık o hâle geldi ki doğmamış insanların bile muayenesi başladı. Doğdun mu zaten doktor babanın çocuğusun sen, hiç ondan ayrılmak yok. Az yaşlandın mı doktorun da sınıf değiştiriyor ama devam. Doktora devam. Ölünce de bırakmıyor doktorun seni. Ölüm raporu olmadan gömmüyorlar bu sefer. Geliyor, 'şundan öldü bundan öldü...' sanki onu öyle söyleyince bir daha geri gelme şansın mı oldu? Yok. Yok işte. Yani bu neyi gösteriyor? İnsanların ciddi bir ölme korkusu var. Bir sağlıklı yaşayamama korkusu var, bu bir gerçek.

Bu korkunun nedeni veya yanlış mıdır onun üzerine gitmiyorum. Hastalığa yakalanmış insanlardan çok hastalığı hastalık etmiş insanlar hâline geldik. Neredeyse insanlar doktora gidip "doktor bey başımın çaresine bakmak zorundayım, 7-8 ay oldu hiçbir yerim ağrımıyor. Ne olursun bir bak bir şey mi var bende, niye bir yerim ağrımıyor." diyecekler. Hasta olmayan insan olur mu dedirtecek kıvama geldik. Dünyayı cennet zannetmenin faturası bu. Hiçbir yerin ağrımayacak. Hatta "mümkünse tırnağımızı bile doktorların kesmesi çok güzel olur. En azından hemşire kessin tırnağımızı. Tırnak kesmekle ne uğraşacağız bu modern çağda" diyecek hâle gelişimiz dünyevîleşmemizin faturası.

Sağlığın şu veya bu şekilde bir yorumu var. Fakat yorumunda zorlandığımız, mümin olarak anlamakta zorlandığımız bir başka sıkıntımız daha var: Çok büyük bir rızık korkusu taşıyoruz. Levhalarda yazar: "Güçlü kuvvetli Allah'tır, benim rızkımlı veren" diye ayetler levhalarda var. Esmâü'l-Hüsna'yı çocuklara ezberletiyoruz. Bakıyorum 7-8 yaşındaki çocuklardan bir dinliyorsun ki emin ol, ashab-ı kiram bile öyle okuyamamışlardır onu. Çocuktan Esmâü'l-Hüsna damlıyor Maşallah. Bir de şöyle bakalım: Esmâü'l-Hüsna'da Allah'ı tanıtan isimlerin yüzde doksanı Allah'ın heymenetini, kullarının rızkından, sağlığından, hayatından çevresine kadar her şeyini müdebbir, organize eden diye çocuğa ezberletiyorsun, çocuk onları bülbüller gibi anlatıyor. Bir başlıyor ki istiyorsan makamlı da müzik eşliğinde de söyleyebiliyor. Ama yedi yaşında çocuğa -daha yedi yaşında ne tüyü bitmiş ne de saç sertleşmiş, öyle bir çocuğa- boşanınca başı belaya girmesin, kocasının rızkına mahkûm-muhtaç olmasın diye yedi yaşında çocuğa boşandıktan sonrasının hesaplarını yapıyorsun! Lâkin Esmâü'l-Hüsna'yı sorma ha, o biçim! Ashab-ı kiram böyle okuyamamıştı!

Billahi'l-azim, ashab-ı kiramdan biri çocuğuna öyle Esmâü'l-Hüsna ezberletmemiştir. Ama şunu demiştir: Yavrum bizi Allah yarattı, rızık diye bir derdimiz yok. Öyle Esmâü'l-Hüsna ezberletmişlerdir çocuklarına, hiçbir sahabinin evinde Esmâü'l-Hüsna tablosu olmadığına veya Allah yazan bir lafza-i celali duvarına asmadığına yemin edebilirim. Çünkü onlar Allah lafzını duvarlara tablo olarak asmadılar. Kendilerini mızrakların önünde lafza-i celal gibi astılar. Küfrün önüne cesetlerinden kaleler diktiler. Şeytan yirmi üç sene çırpındı, birini delemeydi. Mızrak işlettirmediler şeytana.

Bizim rızık kavgamız çok kötü bir noktaya geldi. O kadar ki işin garipliğine bak: Zenginleştikçe rızık derdimiz artıyor. Köyde bir ineği, bir dönüm bahçesi olanın derdi üç kilo, kasabaya inenin beş kilo oluyor. Büyük şehre gelenin artık rakam derdi yok, adam hep dert zaten. Bir yerde devlet memur alacağım demeye görsün şimdi, komikliğe bakın. Üç kişi şurada bekçi alacağız diyor, 30 bin kişi imtihana giriyor. 3 kişi alıyorlar, o 3 kişiyi bir hafta sonra mitingde görüyorsun, “zam isteriz, açlıktan ölüyoruz, bu devlet bizi helak etti” diyor. La havle vela kuvvete illa billah. Senin ne güzel ineklerin vardı, sağlıyordun. Aç kalmak için 30 bin kişi ile niye yarıştın sen? Hani devletin kulpuna elini tutan abat oluyordu, bir daha aç kalmıyordu? Memurluk falan değil mesele, meselemiz ne bizim; köyde ineğine tutunmuş kuyruğundan, yaylaya giderlerken kendini tok hissediyordu, devletin kuyruğuna tutundu ölümü garanti, öldükten sonra çocuklarının maaşı garanti, hastane garanti, bir de memurun kanununa tâbi, üstüne dokunamıyorsun zaten, vatandaş ona hızlı bir şekilde nasılsın dese soruşturma geçiriyor, onurlu adam hâline geldi, meydanlarda açlık propagandası yapıyor. İşte afet burada. Biz Allah’a tutunmayı unutunca tutunduğumuz her şey başımıza bela oldu.

Biz ne yapacağız peki? Bu bir afet. Bütün insanlığı kuşattı. Müslüman’ı da kuşattı, kâfiri de kuşattı. Biz Allah’a imanımızı devreye sokacağız. Bir kere iman edeceğiz ki; Allah benim için ecel yazdığı gibi rızık da yazdı. Aleyhissalatü vesselam efendimiz ne buyuruyor; insanı eceli kovaladığı gibi rızık da kovalar. Nasıl ‘ben ölmek istemiyorum’ desem de ecel ‘geldim ben gitmem geri’ diyor, ‘yemek istemiyorum’ desem de Allah bunu bana yedirecek. Ne rızık kovulabilir, ne ecel. Buna iman ediyoruz. Çalışsan da çalışmasan da Allah sana bir elma yazdıysa, o sana gelecek, hiç merak etme. Yazmadıysa da onu senin önüne koyabilecek hiç kimse yoktur. Ne sendikan ne de herhangi bir hak hukuk. Önünde kasalarla elma olur, yazmadıysa Allah yiyemezsin onları. Şekerin olur, tuzun olur, bir şeyin olur, yedirmez onu sana Allah. Her şey Allah’ın elinde, buna iman edeceğiz.

Buyuruyor ki aleyhissalatü vesselam efendimiz: “Cebrail benim kulağıma dedi ki; hiç merak etmeyin, kul kendisine yazılan rızıkı yemedikçe asla ölmez.” Cebrail böyle demiş peygamberimize, aleyhissalatü vesselam. Sonra da buyuruyor ki: Aman ne olursunuz rızıkınız üç gün geç geldi zannederek sakın ha harama tevessül etmeyin. Rica ediyor. Harama tevessül etmeyin diyor. Çünkü sonra da diyecek ki, midende haram varken açgözlü olacaksınız. Evlendiğin zaman hanımının duvağından gözü görülüyor diye bağırıydın sen, almam ha kızını bu köyde rezil oldum, delikanlılar benim hanımımı görmemeli diyordun, gencecik kızını kaç senedir delikanlıların ortasında bırakıyorsun aç kalmasın diye. Hani rızık Allah’tandı? Hani Allah bizim kefilimizdi? Biz bu hadis-i şerifi kendimize ders ediyoruz. Kimse rızıkını bitirmeden bu dünyadan gitmeyecek. Garanti Allah’ın garantisidir. Üç gün geç mi geldi, bir hafta geç mi geldi, olabilir; gelecek. Esasen geç de gelmedi zaten. Neden? O üç

gün sana yazılmamıştı, onun için. Geç yok Allah'ta. Allah kargo ile göndermiyor, trafiğe takılmaz onun gönderdiği.

Kardeşler, maalesef bir değişik noktaya temas etmek istiyorum: İki şey bu ümmetin Ebu Cehil ile beraber toprağa gömdüğü illet olduğu hâlde nereden bittiyse ayrık otu gibi camilerimizin dibinde de bitmeye başladı. Bunlardan biri faiz, diğeri kumardır. İkisine de uyduruk isimler icat edildi. Faize şu bu isim verildi, kumara da piyangosundan şansına bilmem nesine kadar isimler verildi. Ekonomi açısından, Müslüman'ın mutfağının helallığı açısından bakarak söylüyorum: Faiz şeytanın oğludur. Kumar da şeytanın gelinidir. Şeytan oğlu ile gelinini bir araya getirdiğinde onlara nikâh kıymaz, çünkü faiz de kumar da melanet şeylerdir. Onlar nikâhla bir araya gelmezler. Nikâhsız bir araya geldiğinde bu faizle kumar Kâbe'nin dibinde bile afettir. Siz bakmayın, devlet kumarhaneleri otellerde yasaklıyor, kendisi piyango adı altında dünyanın en büyük sektörlerinden birini işletiyor. Kumarhanede bastığı zaman hapse atıyor, yakaladığına el koyuyor, on binlerce insanı da milli piyango bileti adı altında alıp cehenneme sürüklüyor. İmtihan bu işte.

Bir bilet alınarak umut beklentisi kumardır. Adı piyango olur, başka bir şey olur. Adı önemli değil ki bizim için, biz onun adına değil nasıl elde edildiğine bakıyoruz. Ne yazık ki gerek faiz konusunda ve gerekse kumar konusunda artık camımızı, penceremizi kapatıp evimizde Allah'a sığınacağımız riskli günlere geldik.

Okulda çocuğun eline bir küçük kâğıt veriliyor. Okul harçlığı ile ona bir bilet aldırılmış, bir şey çıkacakmış, çocuk onu bekliyor. Filan Müslüman'ın dükkanında bir plaket görüyorum, bu ne abi diyorum, "ya bizim yörenin spor takımı çekiliş yapacakmış, finansör yaptılar beni." Yahu sen Kur'an kursuna da yardım ediyorsun. Müslüman bir aileden geldik biz, Allah için zekât veriyoruz, sadaka veriyoruz. Kumara da yardım ediyorsun! "E bu kumar değil, bizim yörenin futbol takımını güçlendiriyoruz." Şeytanın oğlu ile kızını seyrediyor. Yörenin futbol takımımıyş! Velew ki cami yapılmak olsun.

Babamdan dinlemiştim: Ömer Nasuhi Bilmen rahmetullahi aleyh İstanbul müftüsü iken ziyaretine gitmiş. Onlar muhabbet ederken İstanbul'un o zaman yeni kurulan semtlerinden bir heyet Ömer Nasuhi Bilmen hoca efendiyi ziyarete gelmiş. Fetva soracaklarmış. Fetvaları şu: "Bizim yörede bir cami yaptırıyoruz, camiye paramız yetmiyor, deve güreşi yapacağız, yaptıracağız. Develer güreşecek, insanlar seyredecekler, para verecekler, o parayla da camimizi yaptıracağız." Caiz mi diye sormuşlar. Allah rahmet eylesin, hoca efendi de demiş ki: "Siz Allah'ın mahlûkatına zarar vermeden cami yaptırılmıyorsanız lazım değil size, cami yaptırmayın." Sen develere eziyet edeceksin, hayvanlar birbirini kıracak, ertesi gün sabah namazı kılacaksın o camide.

Şimdi kredi alacaksın faizli bir müesseseden, cami yaptıracaksın, efendim daru'l-harpte yani kafir ülkede bankadan faiz alınmış, nerede yazıyor, nerede yazıyor! Şu kitabı bana bir gösterebilir. "İşte Ebu Hanife'nin talebelerinin kitabında yazıyor", çok güzel. O kitabı aç, bir önceki sayfada da "öyle bir ülkede Müslüman bir günden fazla yaşamaz" yazıyor mu? Müslüman senin daru'l-harp dediğin, küfür diyarı dediğin yerde 30 sene yaşar, emekli olur, çocuğunu orada doğurur, büyütür mü ki oradan sen o fetvasını görmedin Ebu Yusuf'un. Hiç o zaman ilim milim yok küfür diyarında, namus yok, helal et yok, helal ekmek yok, alkol su

gibi tüketiliyor! Orada üç nesil yaşa sen, ondan sonra cami yaptıracağım diye gel oranın bankasından kredi al. Zekât paralarını da topla faiz borcunu öde, melekler de ne mübarek, ne müthiş kul desin, bu zamanın sahabisi diye seni kaydetsinler! E hoca olmak, âlim olmak gerekmez buradaki şeytan oyununu görmek için.

Her durumumuzda kardeşler, ciddi bir şekilde karşımızda büyük bir şeytan ağı görüyoruz. Bu ağ ekonomide kumar ve faizle karşımıza çıkmaktadır. On çeşit isim üretmiş faize. Şu kare bu kare diye. Bu taraftan kumara da bin bir hile getirmiş. Çocukları daha üç yaşında iken kumara alıştırıyor. Kumar aletlerine benzer aletleri oyuncak yapıp çocuklara sunuyor. Çocuklar henüz harçlık bile almadıkları zamanlarda ‘burada oynuyoruz, mağlup olan oyuncuğımı bırakıp gidecek’ diye alışıyorlar. Büyüyünce de büyük kumarbaz olacak tabii. Kumarın ve faizin girdiği evde melek yoktur. Orası şeytanın karargâhıdır. Ezan okununca o evde namaz kılınır, nere gider nere kaybolur bilemem, namaz kılınır ama. Kumarı, faizi, besmelesiz kesilmiş eti, alkolü kovdurmayan namazın neresi namaz olacak.

Kardeşler, sıkıntımız nerede bizim? Bir bardak tuzlu deniz suyu içtik, ondan sora susamışlığımız arttı. Sıfırdan buluşmamalıydık bu harama, bir kere oldu, her şeyi sıfırlayıp Rabbimizin önüne harama bulaşmamış biri olarak dönmek zorundayız. Daha düğün yaparken banka kredisi alan, evlilik kredisi diye bir kredi alan yuva kur, ondan sonra doğan çocuğun birinin adına Sultan Fatih, öbürüne Sultan Yavuz, öbürüne Sultan... mübarek sultanizm makinesi üretmiş. Evliliğin temelinde haram var. Kur’an bütün kabahatleri sayarken ‘günahdır, haramdır, Allah size bunun hesabını cehennemde soracak, ahirette azap çekeceksiniz’ diye tehdit eder, faize gelince de ‘eğer faiz alırsanız bilin ki Allah ile savaşmaya başladınız demektir’ der. Bunun için faiz, zinadan da ağır bir günahdır. Bunun için faiz, İbni Mace’nin rivayet ettiği hadise göre Kâbe’nin dibinde insanın anasıyla zina etmesi kadar çirkin bir günahdır.

Yeryüzünde cihattan büyük bir ibadet, faizden büyük bir cürüm yoktur. Çünkü insanlar gırtlaklarını şeytana teslim ettikten sonra kalplerini Allah’a vermezler bir daha. Kalp, gırtlaktan gelen şeylerle can buluyor. Faiz ki Allah’ın şiddetle haram ettiği ve bütün dünya ekonomilerinin de başının belası olan bir melanettir ama yeryüzünde şu anda hükümran olan Karun kafalıları paranın sahipleri oldukları için, onlar da kazançlarını tarlalarda ekin yaparak, fabrikalarda üretim yaparak elde etmedikleri için, paraları ile para kazandıkları için, bunun kanserini onlar oluşturduğu için faiz hep güçlüdür. Faize karşı çikanı ölünceye kadar süründürürler. Ona vatan düşmanlığından hırsızlığa kadar her izafeyi yaparlar ama kim ne kadar faize bulaşmışsa o kadar mübarek görürler.

Faiz, şeytanın en büyük silahıdır. Alkol onun alt takıma, çürük takıma kullandığı basit bir silahıdır. Asıl silahı faizdir. Çünkü alkolle insanları mezara doğru sürüklüyor, silah olarak faizi kullandığı zaman hem cehenneme sürüklüyor hem maddî bir güç kazandırdığı için faizle ona kulluk yapanları güçlü olarak tutuyor ayakta. Mümin olarak biz aç kalmaya razı olacağız, değil 120 metrekarelik evimizi 125 metrekareye çıkarmak için faize bulaşmak, aç kalmaya razı olacağız, 5 metre değil 500 metre öteden yürüyeceğiz ama banka olan caddeden geçmeyeceğiz! Camiye giderken bile uzak caddeden giderim, önünde banka bulunan bir caddeden gitmem deme basireti göstermek zorundayız.

Kardeşler, özellikle üstüne basa basa vurguladığımız şey, bakınız son senelerde elhamdülillah bütün dünyada İslam'ın fiziksel yükselişi artık herkesin gözüne batacak hâle geldi. Ne demektir bu? Bundan 50 sene önce bir şehirden bir kişi hacca gittiği zaman insanlar onu tabur tabur ziyarete gidiyorlardı, “adam hacca gitmiş ne diyorsun sen ya, hacca gitmiş ya! Koca şehirden hacca gitmiş adam.” Uzaya gidip gelmiş gibi. Şimdi 20 sene hiç kura çekilmese sıra ile götürülse bir senenin hacı sayısı 20 senelik kontenjandır. Dağ, taş, ova oldu Mekke’de, Medine’de hacılara yetmiyor elhamdülillah. Bir kişinin gittiği yerden saatte bir uçak kalkıyor Mekke’ye doğru.

İslam büyüyor ama çarşı pazarlarda Müslümanlar'ın kızlarının endam göstermesi de büyüyor. Evet, fizikî büyüme var, çoğalma var ama faize karşı hassasiyet ölmüş. İffet titizliğimizde zayıflama var. Allah anasız, babasız, onların duası olmadan önüne gelmeyin diyor Kur'an'da. Kur'an'da, hüküm olarak bunu söylüyor, insanlar analarını babalarını hiç yerine koyuyorlar ama sakal uzun, sakalı var adamın. Yardım da yapıyorsa tamam! Hepimizde ciddi bir gevşeklik var ama ben bugün burada bu gevşekliğin başka bir görünmez mikrobuna temas etmek istiyorum.

Şimdi bir Kur'an kursu, bir dernek, bir vakıf idare eden hoca efendiler zenginlerden o kursu bakanlara karşı dik duramıyorlar. Adamın işçisine zulmedişine sessiz kalıyor, kursa yardım ediyor çünkü o. Derneğe, vakfa yardım ediyor adam. Bir de ürkütmeyen hoca efendi olacak, ürkütmeyeceksin. Bol bol peygamberin ölümünü anlat, o nasıl öldü, Fatıma nasıl ağlıyordu onun yanında... Ya Rabbim... Yüreği parçalandı Fatıma'nın. Aişe'nin de yüreği parçalandı, ‘ben ölüyorum aman ümmetim dikkat edin’ dedi, anlat anlat... Suya sabuna dokunma, kimseye dokunma, kanuna dikkat et, cemaate dikkat et, üzme cemaati. Peygamber ölürken de Müslüman ağlayacak biraz tabii. Elhamdülillah vakfa da yardım ettiler. Kim kimin cennetini pazarlıyor kardeşim ya!

Sen bu kurduğun tesisleri filan bankanın haram kredisiyle yaptın kardeşim, senin paran lazım değil bizim vakfımıza diyemezse hoca, Allah'ın şeriatını bilen biri bunu söylemezse kim bu ümmete faizi söyleyecek? Hoca da cemaatten çekinirse, Allah'tan başkasından âlim de korkarsa eğer, âlimler, Kur'an bilenler, bol bol Kur'an mealinden nutuk verenler, yüzlerce binlerce hadis okuyanlar da insanlara yağcılık yapmaya kalkarlarsa... Kadından korkarsın aman feministler başıma bela olmasın, erkekten korkarsın vakfa yardım etmez, devletten korkarsın kanunlara sahip devlet, bir Allah kaldı biraz da ondan kork bari, biraz da ondan kork. Evet yüreksizsen çık bir gün de ki; benim bildiğim bana yetse idi ben Allah'tan korkar 100 sene hapis yatmaya razı olur, faiz helaldir demezdim de de kendini kurtar bari, otur kitaplarını oku, bol bol şiir yaz, kameraların önünde şirin görünmek için konuşmak Allah'tan en çok utanılması gereken şey. Kur'an “innema yahşallahe min ibâdihil ulema” diyor, “Allah'tan en hakikatli korkanlar âlimler olur ancak.” Kadınlara dokunamazsın; ne giyersen giy, bir santimlik bir başörtü, o da İslamî ona da caiz!

Kılıf da hazır tabii, e bu kadarına razı olacağız. İşte neymiş efendim, bir imam camiye abdestsiz gelebilirsiniz demiş bir köyde. Yıllarca millet abdestsiz camiye gelmiş de sonra başka bir imam camiye gelmiş, bunlar abdestsiz geliyor, o imamı bulmuş, sen bunları niye abdestsiz camiye soktun demiş, ‘ben o kadar soktum sen de abdest aldır’ demiş diğeri.

Elhamdülillah, ne ilim bu ya maşallah, maşallah! Temel fıkralarından din mi olur! Allah camiye geldiniz demediği sürece camide yatsalar ne olacak. Resulullah sallallahu aleyhi ve sellemle müşrikler pazarlık ettiğinde ‘eh sonra düzeltiriz bu işleri’ dedi mi? Yoksa elini gösterip ‘bu ele güneşi koysanız olmaz!’ mı dedi? Kim kimin adına pazarlık ediyor ki? Yüz çeşit boşanmış kadını, ondan sonra ‘bu evlilik olur değil mi’ bir daha. Bana ne yahu? Sen bir şekilde on sene, yirmi sene daha ömrünün sonuna kadar Allah’ın zina gördüğü bir evliliği yapacaksın, bana ne soruyorsun kardeşim, kanuna göre serbest. Git, kıyamet günü kanunun himayesinde girersin gireceğin yere. Hocalık, âlimlik faizde, kumarda bile tavizin verilebileceği bir yer değildir ki. Bir şapka için bile olsa sarıyı çıkarmayıp, şapka giymeyerek ipe gitmeye razı olan İskilipli’lerin tipidir âlimlik. Sarıyı çıkar, mendili at, kalemi at; hoca! Böyle şey olur mu?

Faiz haramdır kardeşim, zarurettir, evet zarurettir, domuz eti de yenir, alkol de içilir, faiz de zaruret hâlinde helaldir. Nedir zaruret? Filistinli mücahit İsrail’e karşı silah alacağı zaman faizle olabilir, al sana zaruret işte. Milyonlarca kadının namusu başka türlü korunmuyor orada çünkü. Orada olabilir. Yeni doğum yapmış hanımınla köprü altında yatıyorsun 20 gündür, evin yok. Ananın sütü gibi helal, git bankadan faizli kredi al otur, sana zaten kredi vermez bankalar, merak etme. Sana kredi verir mi hiç, sonra neyini sömürecek senin. Sen kaç gündür köprü’nün altında yatıyorsun zaten. Evi olana kredi veriyorlar. Ya da amcanın tapusunu getir rehin olarak derler. Onlar su nerdeyse oraya o suyu akıtıyorlar gene zaten.

Kardeşler, bizim temel sıkıntımız doymayan gözümüz oldu. Bir türlü midelerimiz doymuyor. Neden? Çünkü midemizi haramla tanıştırdık. Gözümüzü haramla tanıştırdık. Şimdi midemiz haramla tanıştığı için mesela şüpheli kesilmiş tavuklardan köfte yemeye, mesela kızartma yapmaya alıştığımız için köy tavuğunu kesince çocuklar plastik mi bu diyorlar. Hormon yok bir şey yok. Köyde solucan yiyerek büyümüş tavuk. mezbaha pisliklerinde yapılmış yemlerle tavuk beslendi mi 40 günde koca kuzu kadar oluyor. Köyde Âdem aleyhisselamın yaratıldığı günden beri tertemiz topraklarda büyüyen tavuk plastik, yenmiyor. İşte bunun için bir kere gözümüz, midemiz haramı gördüğü için helal tatlı gelmiyor bize, sıkıntımız burada bizim.

Bir kere internetinden, televizyonundan, gazetesinden haram olan kadın şekillerine baktığın için tertemiz, Allah’ın sana arştan gönderdiği kitabının garantisi ile helal ettiği hanımın lezzet vermiyor sana artık, buruşuk geliyor, soğuk geliyor. “Bu değişti” diyor. Ne değişti ya aynı kadın, ameliyatla mı değiştirdin sen, neresi değişti bunun? Değiştirdiyse sen değiştirdin. Neyini değiştirdin bunun? “Bizim karı değişti, eskisi gibi değil”, değil efendim, sen haram gördün, helalin tadı gitti. Peki bunun bir çaresi yok mu, var tabii. Allah hiçbir kulunu çaresiz bırakmaz. Tövbe edeceksin, yeniden hayata döneceksin. Sen tabii olmayan bir hayat yaşıyorsun, haram soludun sen, karbon gazı almışsın. Artık ciğerlerin zehir soluyor senin, temiz havaya çıkacaksın. Helale çıkacaksın, istiğfar edeceksin. Bak o kadın nasıl güzelleşiyor o zaman. Her şeyde böyle. Yani yemeğimizde böyle, ibadetimizde böyle, göz zevkimizde böyle. Bu haramlar bizi doyumsuz hâle getirdi. Yaşadığımızdan zevk almaz hâle getirdi. Bu mantıkla cennete girsek maazallah orayı da beğenmeyiz. Allah’tan ki cennete

girerken tertemiz edecek bizi Allah, bu insanî garazlar içimizde olmayacak da orada bu sıkıntıyı yaşamayacağız.

Kardeşler, gözümüzü, midemizi haramla tanıştırmamız gerekiyor. Tanıştıklarında acilen uzaklaştırmamız gerekiyor. Haramdan sıyrılıp gitmedikçe Allah'a ulaşmak mümkün değil. Çünkü kalp Allah ile beraber bir sürü ilahlar daha taşıyor. Haramların her biri kökleşiyor. Helal gidiyor, o gitmiyor oradan. Haramla tanışmayacaksın, çocuğunu tanıştırmayacaksın. Evini tanıştırmayacaksın. Bir kereliğine olsun domuz etinden “bir bakalım, bu domuz bu kadar haram ama bir bakayım niye haram” diyor musun, bir kere de televizyona bakmayacaksın, bir kere de internete bakmayacaksın. Tıpkı bir kere domuzun tadına bakmadığın gibi bir kere de haram olan kadın resmine bakmayacaksın.

Birini hafif, birini ağır görme hakkı vermedi ki Allah. Bir kereliğine birinin ahırından inek çalmadığın gibi haramdır diye, bir kereliğine de bir lira kredi almayacaksın. O zaman tertemiz mümin olursun, o zaman Allah'ın kapısı hepimize açık.

Velhamdülillâhirabbilâlemin.